

Управління діями танкових підрозділів. Взвод

Анотація

У підручнику на основі вимог керівних документів, досвіду бойового застосування танкових підрозділів Сухопутних військ ЗС України під час проведення Антитерористичної операції, Операції об'єднаних сил розглядається порядок застосування танкового взводу в сучасних умовах та зміст планування бою (тактичних дій) командиром взводу.

Посібник призначений для курсантів ВВНЗ (ВНЗ) та командирів танкових (механізованих) підрозділів.

УПРАВЛІННЯ ДІЯМИ ТАНКОВИХ ПІДРОЗДІЛІВ

ВЗВОД

ПІДРУЧНИК

Видавничий дім
«С К І Ф»
Київ - 2023

УДК 355.314.6:357.334(075.8)

У 67

Управління діями танкових підрозділів. Взвод: підручник /
У 67 Р. В. Слободянюк, А. Є. Ящук, О. О. Котилевський та ін. — Київ: Вид. дім
«СКІФ», 2023. — 298 с.

ISBN 978-966-370-913-0

У підручнику на основі вимог керівних документів, досвіду бойового застосування танкових підрозділів Сухопутних військ ЗС України під час проведення Антитерористичної операції, Операції об'єднаний сил розглядається порядок застосування танкового взводу в сучасних умовах та зміст планування бою (тактичних дій) командиром взводу.

Посібник призначений для курсантів ВВЗ (ВНЗ) та командирів танкових (механізованих) підрозділів.

ISBN 978-966-370-913-0

© Р. В. Слободянюк, А. Є. Ящук, О. О. Котилевський та ін., 2021, 2023.

ЗМІСТ

ВСТУП	5
Розділ 1. ОСНОВИ БОЙОВОГО ЗАСТОСУВАННЯ ТАНКОВОГО ВЗВОДУ В ОСНОВНИХ ВИДАХ БОЮ.	7
Загальні положення	7
Основи загальновійськового бою	7
Застосування танкового взводу	16
Робота командира взводу з підготовки бою (дій)	17
Бойове забезпечення дій взводу	32
Управління взводом під час ведення бою (дій)	53
Розбір бою	60
Питання для самоконтролю	63
Розділ 2. ОРГАНІЗАЦІЙНО-ШТАТНА СТРУКТУРА, ОЗБРОЄННЯ І ТАКТИКА ДІЙ МОТОСТРІЛЕЦЬКОЇ (ТАНКОВОЇ) РОТИ ЗБРОЙНИХ СИЛ РОСІЙСЬКОЇ ФЕДЕРАЦІЇ	64
2.1. Організаційно-штатна структура, тактико-тактичні характеристики озброєння та військової техніки, бойові можливості танкової (мотострілецької) роти противника	64
Бойові порядки, тактичні показники застосування танкової (мотострілецької) роти противника в основних видах бою (тактичних дій)	70
Питання для самоконтролю	86
Розділ 3. ТАНКОВИЙ ВЗВОД ПІД ЧАС РОЗТАШУВАННЯ НА МІСЦІ ТА У СТОРОЖОВІЙ ОХОРОНІ	87
Загальні положення	87
Управління діями танкового взводу під час розташування на місці	94
Управління діями танкового взводу в сторожовій заставі	101
Питання для самоконтролю	107
Розділ 4. ТАНКОВИЙ ВЗВОД НА МАРШІ	109
Загальні положення	109
Підготовка і здійснення маршу	110

Управління діями танкового взводу у похідній охороні	125
Питання для самоконтролю.....	131
Розділ 5. ТАНКОВИЙ ВЗВОД В ОБОРОННОМУ БОЮ.....	132
Загальні положення	132
Підготовка оборонного бою	147
Управління діями танкового взводу в оборонному бою	160
Танковий взвод у бойовій охороні.....	168
Танковий взвод у бронегрупі	172
Танковий взвод у вогневій засідці	175
Оточення	179
Відхід.....	183
Підготовка та ведення оборонного бою в особливих умовах.....	187
Питання для самоконтролю.....	214
Розділ 6. ТАНКОВИЙ ВЗВОД У НАСТУПАЛЬНОМУ БОЮ	217
Загальні положення	217
Підготовка наступального бою	231
Управління діями танкового взводу в наступальному бою.....	241
Наступальний бій під час виходу з оточення	248
Підготовка та ведення наступального бою в особливих умовах.....	254
У населеному пункті.....	254
Танкові підрозділи у складі штурмової групи.....	259
На водній перешкоді	266
Вночі	274
Взимку	279
У лісі	281
У горах.....	285
Питання для самоконтролю.....	287
ДОДАТКИ ТТХ РПГ	289
ВИСНОВКИ.....	293
СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ.....	294
ПЕРЕЛІК УМОВНИХ СКОРОЧЕНЬ.....	296

ВСТУП

Досвід локальних воєн і збройних конфліктів другої половини ХХ – початку ХХІ століть свідчить про зміни у природі збройної боротьби, а саме суттєве зменшення масштабності, тривалості та інтенсивності боїв (дій) у ході операції.

Масоване застосування високоточних засобів ураження, розвідувально-інформаційних систем, а також інших новітніх технологій, що діють на всю глибину бойового порядку противника, робить можливим досягнення мети поставленого завдання без ризику великих втрат не тільки своєї живої сили, але і надто затратних високотехнологічних засобів озброєння.

Особливості бойового застосування частин і підрозділів Сухопутних військ у сучасному збройному протистоянні знаходять своє відображення в основах загальновійськового бою. Під їх впливом удосконалюється теорія і практика воєнних дій тактичного рівня, насамперед, форм і способів їх ведення.

Аналізуючи застосування військових частин та підрозділів СВ в Антитерористичній операції (АТО) та Операції об'єднаних сил (ООС) можна визначити основні способи їх застосування, які стали характерними для цього збройного конфлікту. Так, основними способами серед них були оборонні, рейдові, наступальні, ізоляційні та інші дії. Кожен із цих способів має свої особливості і здійснюється шляхом застосування низки нових або вдосконалених тактичних дій і прийомів.

Проте, слід зазначити, що на сьогоднішній день основною формою воєнних дій військових формувань тактичного рівня залишається бій (бойові дії).

Матеріал підручника відпрацьований колективом кафедри тактики факультету бойового застосування військ, що узагальнює вимоги керівних документів та досвіду застосування танкових підрозділів ЗС України в ході протидії збройній агресії ЗС Російської Федерації в окремих районах Луганської та Донецької областей з питань тактики застосування та управління танковим підрозділом під час виконання бойових завдань ведення воєнних дії тактичного рівня.

Актуальність видання обумовлена потребою командирів танкових підрозділів в опорних знаннях щодо варіантів послідовності роботи, виробленню замислу, постановці бойових завдань, віддачі розпоряджень у різноманітних умовах на основі впровадження стандартів НАТО в процесі підготовки бою.

Побудова та зміст видання спрямовані на конкретну цільову аудиторію курсантів (студентів) ВВНЗ (ВНЗ), які вивчають тактику (управління діями) танкового взводу в галузі знань «Воєнні науки, національна безпека, безпека державного кордону», а також командирів танкових взводів у військових частинах Збройних Сил України.

Матеріал, викладений в підручнику, розрахований на фахівців, які ознайомлені з основними положеннями Бойового статуту танкових військ (взвод)(*проект*). Основна увага зосереджена на процесі підготовки бою командирами танкових взводів та управлінню діями підрозділів під час виконання бойових завдань ведення воєнних дії тактичного рівня.

Розділ 1.

ОСНОВИ БОЙОВОГО ЗАСТОСУВАННЯ ТАНКОВОГО ВЗВОДУ В ОСНОВНИХ ВИДАХ БОЮ.

Загальні положення.

Основи загальновійськового бою – це система визначень, понять і категорій теорії і практики підготовки та ведення бою військовими частинами та підрозділами родів військ Сухопутних військ.

Бій – основна форма воєнних дій тактичного рівня, що являє собою узгоджені за метою, місцем і часом удари, вогонь і маневр військових частин (підрозділів), які ведуться за єдиним планом з метою знищення (розгрому) противника, відбиття його ударів і виконання інших завдань в обмеженому районі протягом короткого часу. Бій може бути загальновійськовим, вогневим, повітряним, протиповітряним, морським.

Бойові дії – форма застосування військових частин (підрозділів) для вирішення окремих тактичних завдань в боях, а також між боями або самотійно.

Стабілізаційні дії військ – організоване застосування визначеного складу військових частин (підрозділів) у межах стабілізаційної операції або самотійно для виконання комплексу заходів зі стабілізації обстановки у кризовому районі.

Основи загальновійськового бою

Загальновійський бій – різновид бою, який ведеться об'єднаними зусиллями військових частин і підрозділів різних родів військ та спеціальних військ Сухопутних військ (СВ) у взаємодії з іншими видами Збройних Сил України (ЗС України), а також органами і підрозділами інших військових формувань (ІВФ) та правоохоронних органів (ПрО). Основними видами загальновійськового бою є оборонний і наступальний бій.

Складовими елементами загальновійськового бою є удар, вогонь і маневр.

Удар – одночасне ураження військ і об’єктів противника шляхом потужної дії на них зброєю або військами. Залежно від засобів, що застосовуються, удари поділяються на вогневі та удари військами (силами); за масштабом – на оперативні або тактичні. Вогневі удари за засобами доставки можуть бути ракетними, ракетно-артилерійськими та авіаційними; за кількістю засобів, які беруть участь, і об’єктів, що підлягають ураженню, - зосереджені, групові і поодинокі.

Вогонь – ураження противника стрільбою (пуском) з різних видів зброї (озброєння). Вогонь розрізняють:

за тактичними завданнями – на знищення, подавлення, виснаження, руйнування, задимлення (засліплення), освітлення тощо;

за видами зброї – зі стрілецької зброї, гранатометів, танків (танкових гармат і кулеметів), бойових машин піхоти (бронетранспортерів) (БМП (БТР), гармат, мінометів, протитанкових ракетних комплексів (ПТРК), зенітних ракетних, зенітних ракетно-артилерійських, зенітних артилерійських комплексів (бойових машин, установок) тощо;

за способами ведення – прямою, напівпрямою наводкою, із закритих вогневих позицій;

за напруженістю – короткочасний (поодинокими пострілами, короткими або довгими чергами), безперервний, кинджальний, швидкий, методичний, залповий тощо;

за напрямком стрільби – фронтальний, фланговий, перехресний;

за способами стрільби – з місця, з зупинки (з короткої зупинки), з ходу, з борта, з розсіюванням по фронту, з розсіюванням у глибину, по площині та ін.;

за видами – по окремії цілі, зосереджений, загороджувальний, багат шаровий, багатоярусний тощо.

Вогонь є основним способом знищення противника в загальновійськовому бою.

Маневр – організоване пересування підрозділів у ході бою (дій) з метою зайняття вигідного положення стосовно противника і зосередження необхідних сил і засобів на новому напрямку (рубежі, районі), відведення підрозділів з-під ударів противника, а також перенесення (зосередження, розподілення) вогню для найбільш

ефективного ураження противника. Залежно від складу сил і засобів маневр здійснюється підрозділом та вогнем.

Видами **маневру підрозділом** є: охоплення, обхід, відхід.

Охоплення – маневр, який здійснюється підрозділами для виходу у фланг противнику.

Обхід – більш глибокий маневр, який здійснюється підрозділами для виходу в тил противника.

Охоплення і обхід здійснюється в тактичній і вогневій взаємодії з підрозділами, які наступають з фронту, а іноді й з тактичним повітряним (морським) десантом (ТакПД (ТакМД)).

Відхід – маневр, який здійснюється підрозділами (вогневими засобами) з метою виходу з-під ударів сил противника, що переважають, недопущення оточення або для зайняття більш вигідного положення для подальших дій. Відхід проводиться тільки з дозволу або за наказом старшого командира.

Маневр вогнем полягає у зосередженні, розподіленні і перенесенні вогню.

Зосередження вогню – ураження однієї цілі вогнем високої щільності в короткий проміжок часу.

Розподілення вогню – одночасне ураження підрозділом декількох цілей.

Перенесення вогню – послідовне ураження цілей або перенацілювання і ведення вогню по нових цілях при їх виявленні з врахуванням важливості.

Маневр повинен бути простим та виконуватися швидко і раптово для противника.

Характерними рисами сучасного загальновійськового бою є: рішучість у досягненні мети, висока напруженість, швидкоплинність, різкі зміни обстановки, наземно-повітряний характер, застосування різноманітних засобів ураження і способів ведення бою, швидкий перехід від одних видів дій до інших, широке застосування технічних засобів і автоматизованих систем.

Основними принципами ведення загальновійськового бою є: постійна бойова готовність підрозділів; відповідність бойових завдань підрозділів їх бойовим можливостям; раптовість дій і застосування військової хитрості; рішучість, активність і безперервність ведення бою; зосередження зусиль на головному

напрямку та у вирішальний момент; маневр підрозділами та вогнем; організація і підтримання безперервної взаємодії; тверде і безперервне управління підрозділами; всебічне забезпечення бою (дій); надійний захист своїх військ; своєчасне відновлення боєздатності підрозділів; повна напруга моральних і фізичних сил в інтересах виконання бойового завдання.

Постійна бойова готовність підрозділів полягає у їх здатності організовано в установленій терміні вступити в бій за будь-яких умов обстановки. Найважливішими елементами бойової готовності є: знання майбутніх завдань і проведення заходів щодо підготовки до їх виконання; високий бойовий вишкіл особового складу; підтримання озброєння і техніки у готовності до негайного застосування; утримання запасів матеріальних засобів у встановлених нормах і придатних до використання; високий морально-психологічний стан, дисципліна і пильність особового складу.

Відповідність бойових завдань підрозділів їх бойовим можливостям полягає у виборі такого способу виконання підрозділами поставленого завдання, який відповідає їх реальним бойовим можливостям. Цей принцип вимагає від командирів: знання дійсного стану і можливостей підрозділів; ефективного використання їх вогневих, ударних і маневрених можливостей, визначення варіантів дій підлеглих з урахуванням можливого характеру дій противника; визначення підрозділам відповідних бойових завдань.

Раптовість дій і застосування військової хитрості дозволяє захопити противника зненацька, викликати паніку, дезорганізувати управління військами та паралізувати його наступальний порив і волю до опору, створити сприятливі умови для перемоги навіть над противником, який переважає за силою.

Раптовості дій досягається: рішучими діями в умовах суворого маскування; збереженням у таємниці замислу бою та підготовки до нього; завданням удару там, де противник його не очікує; стрімким і швидким виконанням поставленого завдання; вмілим використанням сприятливих умов для ведення бою (дій); активною протидією розвідці противника та виконанням заходів маскування.

Військова хитрість досягається: недопущенням шаблонності під час виконання завдання; застосуванням невідомих противнику засобів ураження і прийомів ведення бою (дій), веденням оманних дій.

Оманні дії повинні бути простими за замислом і виконанням, організовуватися приховано, проводитися переконливо і вчасно.

Рішучість, активність і безперервність ведення бою (дій) полягає у: постійному прагненні до повного розгрому противника; веденні зухвалих, сміливих і енергійних дій; завданні противнику потужних ударів, зриві його намірів, захоплені ініціативи та нав'язуванні своєї волі; веденні бою (дій) вдень і вночі за будь-якої погоди та умов обстановки. Рішення командира повинне бути твердим і без коливань доводитися до кінця. Найсуворішого осуду заслуговує той, хто, боячись відповідальності, виявив бездіяльність і не використав усіх можливостей для досягнення успіху в бою.

Зосередження зусиль на головному напрямку та у вирішальний момент дозволяє успішно протистояти противнику і домагатися перемоги над ним. Воно досягається: використанням на напрямку зосередження зусиль більш боєздатних підрозділів (сил і засобів), створенням більшої щільності вогневих засобів, застосуванням найефективніших способів дій, посиленням і підтримкою підрозділів, що виконують головне завдання.

Маневр підрозділами та вогнем дозволяє захоплювати й утримувати ініціативу, зривати замисли противника й успішно вести бій в обстановці, що постійно змінюється. Для його проведення використовуються результати вогневого ураження противника, його відкриті фланги і проміжки, складки місцевості, приховані підступи, аерозолі (дими), а в обороні, крім того, траншеї і ходи сполучення.

Організація і підтримання безперервної взаємодії досягається: знанням командирами підрозділів бойових завдань і способів їх виконання; узгодженням дій всіх сил і засобів, що залучаються до виконання завдання; уточненням підлеглим завдань і порядку їх виконання в ході ведення бою (дій); доведенням сигналів оповіщення, управління та взаємодії; постійним уточненням питань взаємодії і відновлення її в разі порушення.

Тверде і безперервне управління підрозділами дозволяє найбільш ефективно і повно використовувати їх бойові можливості. Воно

досягається: постійним знанням обстановки, своєчасним прийняттям рішення та наполегливим втіленням його в життя; визначенням (уточненням) і негайним доведенням підлеглим завдань; підтриманням стійкого зв'язку; особистою відповідальністю командира за організацію виконання отриманих завдань.

Всебічне забезпечення бою (дій) включає заходи бойового, морально-психологічного, матеріально-технічного та медичного забезпечення. Воно полягає у: підготовці та проведенні заходів, які спрямовані на досягнення повної готовності підрозділу до виконання завдання; збереженні боєздатності наявних сил і засобів та створенні сприятливих умов для їх застосування; зменшенні ефективності дій противника.

Надійний захист своїх військ спрямований на послаблення дії засобів ураження противника та небезпечних факторів середовища, а також інформаційного та психологічного впливу противника. Основними завданнями захисту військ є: зниження ефективності ударів противника та послаблення впливу небезпечних факторів середовища; виявлення і ліквідація наслідків вогневого ураження і надзвичайних ситуацій; проведення протипожежних і санітарно-епідеміологічних заходів; нейтралізація інформаційно-психологічного впливу противника.

Своєчасне відновлення боєздатності підрозділів включає: відновлення порушеного управління; виявлення втрат і уточнення завдань підрозділам, що зберегли боєздатність; відведення підрозділів, які втратили боєздатність, у безпечні райони; поповнення підрозділів особовим складом, озброєнням, військовою технікою та іншими матеріально-технічними засобами; відновлення морально-психологічного стану особового складу. Щонайперше відновлюється боєздатність підрозділів, які продовжують виконувати бойові завдання.

Основними способами ведення загальновійськового бою є послідовний розгром підрозділів противника або їх одночасне ураження на всю глибину побудови його бойового порядку.

При послідовному розгромі підрозділів противника важливе значення мають: надійне вогневе ураження найважливіших об'єктів (цілей) противника та своєчасний маневр ударами і вогнем;

зосередження сил і засобів для утримання важливих рубежів (районів, позицій) і нарощування зусиль для розвитку успіху на головному напрямку; використання результатів ударів і вогню для завершення розгрому противника.

При одночасному ураженні противника на всю глибину побудови його бойового порядку головну роль відіграють: вогневе ураження об'єктів (цілей) противника, який безпосередньо протистоїть, з одночасним вогневим впливом на важливі об'єкти в глибині його бойового порядку і резерви; рішуче сполучення ударів військами і вогню всіх засобів; підтримання взаємодії між підрозділами, які ведуть бій (дії) і засобами дальнього ураження; широке застосування тактичних десантів; своєчасне відновлення боєздатності військ і організація їх подальших дій; постійна готовність військ до дій в умовах застосування засобів ЗМУ і ВТЗ.

Особливими умовами ведення загальновійськового бою є ведення бою у населеному пункті, на водній перешкоді (морському узбережжі), вночі, взимку, в лісі, в горах, у степовій місцевості.

Під час підготовки бою (дій) та у ході його ведення в особливих умовах командир повинен враховувати фактори, які впливають на дії особового складу і застосування озброєння і військової техніки та вживати необхідних додаткових заходів.

Силами і засобами ведення загальновійськового бою є військові частини і підрозділи родів військ та спеціальних військ Сухопутних військ.

Підрозділи танкових військ є головною ударною силою та призначені для виконання завдань у різних видах бою (дій) зазвичай на напрямку зосередження основних зусиль: в обороні – для посилення її стійкості й активності особливо на танконебезпечних напрямках та проведення контратак і розгрому противника, що вклинився; у наступі – для прориву оборони противника, нарощування зусиль або розвитку успіху.

Підрозділи механізованих військ складають основу Сухопутних військ та призначені для виконання завдань щодо утримання зайнятих районів, рубежів і позицій, відбиття ударів противника, прориву оборони противника, розгрому його військ, захоплення важливих районів, рубежів і об'єктів.

Артилерійські підрозділи є основним засобом вогневого ураження противника та призначені для знищення, руйнування, подавлення цілей; заборони виконання завдань противником (дезорганізації, виснаження, осліплення, задимлення об'єктів противника тощо) шляхом ведення вогню з закритих вогневих позицій або вогнем прямою наводкою; руйнування фортифікаційних споруд; здійснення дистанційного мінування місцевості, світлового забезпечення, постановки аерозольних (димових) завіс, розповсюдження агітаційного матеріалу.

Підрозділи військ протиповітряної оборони Сухопутних військ призначені для прикриття підрозділів у всіх видах бою (дій) від ударів з повітря, боротьби з авіацією і повітряними десантами, в окремих випадках можуть залучатися й для боротьби з наземним і надводним противником.

Підрозділи армійської авіації призначені для ведення розвідки, ураження противника, мінування місцевості з повітря, вогневої підтримки загальновійськових підрозділів у всіх видах бою (дій), висадки тактичного десанту, доставки (евакуації) особового складу, ОВТ і матеріально-технічних засобів.

Підрозділи розвідки призначені для добування відомостей про противника та місцевість, а також для виконання спеціальних за видами розвідки завдань.

Підрозділи зв'язку призначені для розгортання і забезпечення експлуатації засобів зв'язку і автоматичного управління військами (АУВ), виконання організаційних і технічних заходів щодо забезпечення зв'язку у всіх видах бою (дій).

Підрозділи військ радіаційного, хімічного, біологічного захисту призначені для виявлення (розвідки) РХБ обстановки, виконання заходів підвищення живучості військ, ліквідації наслідків застосування противником ЗМУ, руйнування радіаційно і хімічно небезпечних об'єктів, маскуванню дій військ (об'єктів) аерозолями (димами) та нанесення ураження противнику вогнеметною зброєю.

Підрозділи інженерних військ призначені для підвищення захисту підрозділів та об'єктів від засобів ураження, забезпечення їх мобільності та завдання втрат противнику інженерними боєприпасами.

Підрозділи тилового забезпечення призначені для утримання запасів ракет, боєприпасів, ПММ та інших МтЗ і забезпечення ними підрозділів, а також забезпечення особового складу гарячою їжею та водою.

Підрозділи технічного забезпечення призначені для забезпечення підрозділів ракетами, боєприпасами і військово-технічним майном (ВТМ); підтримки ОВТ в готовності до бойового застосування (використання), відновлення пошкоджених зразків ОВТ, а також надання допомоги екіпажам (розрахункам), механікам-водіям (водіям) у проведенні технічного обслуговування та усуненні виявлених несправностей.

Підрозділи медичного забезпечення призначені для проведення лікувально- евакуаційних, санітарно-епідеміологічних заходів, а також заходів із захисту особового складу від ЗМУ (факторів, які виникають внаслідок руйнування об'єктів атомної енергетики, хімічної і біологічної промисловості) під час підготовки і ведення бою (дій).

Загальновійськовий бій може вестися із застосуванням звичайної зброї, засобів масового ураження (ЗМУ) або нетрадиційних засобів ураження.

Звичайна зброя включає всі вогневі і ударні засоби, які застосовують артилерійські, зенітні, авіаційні, стрілецькі боєприпаси і ракети у звичайному спорядженні; боєприпаси об'ємного вибуху, запалювальні боєприпаси і суміші. Найбільш високу ефективність мають високоточні системи звичайної зброї, що забезпечують виявлення об'єктів для ураження, цілевказання і наведення на них в автоматизованому режимі, а також інші комплекси (системи) озброєння, що застосовують керовані (кореговані) і самонавідні ракети та боєприпаси, що здатні уражати цілі з високою ймовірністю влучення та забезпечують їх руйнування (знищення).

ЗМУ є найбільш потужним засобом ураження, яке дозволяє в короткі терміни знищувати угруповання військ, створювати райони масових руйнувань і зони зараження. До ЗМУ відносяться ядерні, хімічні, бактеріологічні боєприпаси та засоби їх доставки.

До нетрадиційних засобів ураження відноситься зброя, дія якої оснований на використанні особливих фізичних принципів або

властивостей речовин. До них відноситься лазерна, високочастотна, радіохвильова зброя та інші.

Підрозділи повинні завжди знаходитися у готовності до ведення бою (дій) у будь-яких умовах і при застосуванні противником будь-якої зброї.

Застосування танкового взводу.

Танковий взвод – структурний підрозділ танкової роти, який складається із екіпажів танків і призначений для виконання тактичних завдань у різних видах бою (дій).

Танковий взвод, як правило, застосовується у складі у складі роти. Він також може виконувати завдання (діяти) самостійно або у взаємодії з підрозділами інших родів військ і спеціальних військ. Окремі тактичні (спеціальні, специфічні) завдання взвод може виконувати спільно з органами і підрозділами ІВФ і ПрО.

Під час участі в стабілізаційних діях військ танковий взвод може передаватися в оперативне підпорядкування іншим військовим формуванням. У цьому випадку застосування танкових підрозділів здійснюється за їх призначенням відповідно до тактики дій і бойових можливостей.

З метою підвищення ефективності виконання найбільш складних тактичних завдань танковому взводу можуть додаватися або виділятися для підтримки дій підрозділи (вогневі засоби) інших родів військ і спеціальних військ.

Додані підрозділи(сили і засоби) переходять у тимчасове підпорядкування командира танкового підрозділу і виконують поставлені ним завдання. Вихід їх із підпорядкування здійснюється за наказом старшого командира.

Підтримуючі підрозділи залишаються в підпорядкуванні своїх прямих командирів та виконують поставлені ними завдання, а також завдання, які поставлені командиром підрозділу, що підтримується, в межах виділеного для нього рішенням старшого командира ресурсу (наряду) сил.

Танковому взводу можуть бути додані, підтримувати або забезпечувати її дії механізоване відділення, а також сили і засоби

ППО, розвідки, зв'язку, інженерних військ і військ РХБз, тилового, технічного і медичного забезпечення.

Під час виконання окремих тактичних завдань або у разі самостійного застосування дії танкового взводу можуть підтримуватись вогнем артилерійського (мінометного) підрозділу (на приморському напрямку - корабельною артилерією) та ударами авіації.

Робота командира взводу з підготовки бою (дій).

Робота командира з підготовки бою (дій) розпочинається з отриманням бойового наказу, бойового або попереднього бойового розпорядження і продовжується впродовж усього періоду часу, відведеного на приведення підрозділу в готовність до виконання бойового завдання.

У взводі основу цієї роботи складає **процес підготовки бою (ППБ)** – комплекс організаційних і практичних заходів, які виконує командир для планування бою (дій) і підготовки підрозділу до виконання завдання. Він включає вісім взаємопов'язаних етапів:

1. Отримання бойового завдання;
2. Доведення попереднього бойового розпорядження;
3. Розробка попереднього плану бою (дій);
4. Підготовка підрозділу та переміщення;
5. Проведення рекогносцировки;
6. Завершення планування бою (дій);
7. Видача бойового наказу;
8. Перевірка готовності.

Зміст і порядок виконання етапів ППБ залежить від характеру отриманого завдання, наявного часу та умов обстановки. При цьому перший і другий етапи ППБ проводяться послідовно, решта може виконуватись без дотримання послідовності. Допускається одночасне виконання декількох етапів ППБ. Окремі етапи (такі як доведення попереднього розпорядження, здійснення переміщення, проведення рекогносцировки) за необхідності можуть повторюватися декілька разів. Підготовка підрозділу, контроль та надання допомоги здійснюються постійно.

Зазвичай, основні заходи кожного з етапів ППБ командир взводу виконує особисто, а у разі необхідності - залучає інших службових осіб. Більшість заходів проводиться на місцевості у районі виконання завдання, а якщо це неможливо – по карті (схемі) або на макеті місцевості. У будь якому випадку бойові завдання і питання взаємодії уточнюються на місцевості під час зайняття підрозділами оборонних позицій, вихідного положення для наступу (висування до рубежу переходу в атаку), а при діях у похідній охороні та у розвідці - з виявленням противника.

За наявності часу всі заходи ППБ виконуються у повному обсязі, якщо час обмежений – у скороченому. У всіх випадках більша частину наявного часу надається підлеглим для безпосередньої підготовки до виконання завдання.

Перший етап ППБ – отримання бойового завдання. Він включає: усвідомлення отриманого бойового завдання та проведення розрахунку часу.

Під час **усвідомлення завдання** командир взводу повинен з'ясувати: вид і мету майбутнього бою (дій); район виконання завдання; місце і роль підрозділу; час готовності до дій та інші зазначені у ньому питання. На основі усвідомлення отриманого завдання командир: уточнює перелік даних, які необхідно підготувати за свої війська, противника і місцевість для виконання ППБ; визначає першочергові заходи, які необхідно виконати для підготовки підрозділу до дій та проводить розрахунок часу.

Для **проведення розрахунку часу** командир взводу встановлює скільки наявного часу є від отримання завдання до готовності до дій, після чого здійснює його розподіл по основних етапах та заходах ППБ (враховуючи денний і нічний час). При цьому для планування бою (дій) використовується **1/3** наявного часу, а **2/3** - виділяється підлеглим для їх підготовки до виконання завдання.

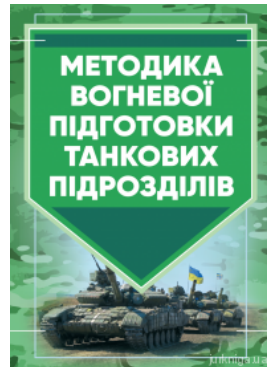
Другий етап ППБ – доведення попереднього бойового розпорядження. Він включає: розроблення першого попереднього бойового розпорядження (ПБР 1) та доведення його підлеглим.

ПБР 1 розробляється командиром взводу на формалізованому бланку або записується у робочий зошит. Його структура відповідає структурі бойового наказу, а зміст - обсягу наявної на час розробки інформації.

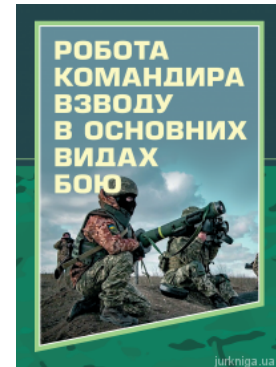
Книги, які можуть вас зацікавити

Підручник сержанта танкових військ Збройних Сил України

Методика вогневої підготовки танкових підрозділів

Робота командира взводу в основних видах бою. Навчальний посібник

Механізований (танковий) батальйон в загальновійськовому бою. Загальна тактика

Правила стрільби з танків

Індивідуальна фізична підготовка військовослужбовців за стандартами НАТО

Перейти до галузі права
Військове право

[Перейти на сайт →](#)